

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

PREDMET DOMANČIĆ protiv HRVATSKE

(Zahtjev br. 18786/11)

PRESUDA

STRASBOURG

2. svibnja 2013.

Ova presuda je konačna, ali može biti podvrgnuta uredničkim izmjenama.

U predmetu Domančić protiv Hrvatske,

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući kao Odbor u sastavu:

Elisabeth Steiner, *predsjednica*,

Mirjana Lazarova Trajkovska,

Linos-Alexandre Sicilianos, *suci*,

i André Wampach, *zamjenik tajnika Odjela*,

nakon vijećanja zatvorenog za javnost 9. travnja 2013. godine,

donosi sljedeću presudu koja je usvojena tog datuma:

POSTUPAK

1. Postupak u ovome predmetu pokrenut je na temelju zahtjeva (br. 18786/11) protiv Republike Hrvatske što ga je 1. ožujka 2011. godine hrvatska državljanka, gđa Mara Domančić („podnositeljica“) podnijela Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija“).

2. Podnositeljicu je zastupao g. K. Miličić, odvjetnik iz Zagreba. Hrvatsku vladu („Vlada“) zastupala je njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik.

3. Dana 17. siječnja 2012. godine o zahtjevu je obaviještena Vlada.

ČINJENICE**I. OKOLNOSTI PREDMETA**

4. Podnositeljica je rođena 1949. godine i živi u Zagrebu.

A. Građanski postupak

5. Dana 9. listopada 1992. godine podnositeljica je podnijela građansku tužbu Općinskom sudu u Gospiću protiv društva T.G. pobijajući odluku o prestanku njenog radnog odnosa. Zatražila je i naknadu štete te zaostatke plaća.

6. Na ročištu održanom 23. kolovoza 2006. godine prvostupanjski sud odredio je mirovanje postupka jer ni jedna stranka nije pristupila tom ročištu.

7. Podnositeljica je 18. prosinca 2006. godine zatražila da sud nastavi postupak. Sud je to učinio i sljedeće ročište zakazao za 10. siječnja 2007. godine.

8. Dana 23. prosinca 2006. podnositeljica je zatražila premještanje nadležnosti s Općinskog suda u Gospiću na Općinski sud u Zagrebu ali je njen zahtjev na kraju odbijen. Ta joj je odluka dostavljena 22. veljače 2007. godine.

9. Budući da ni jedna stranka nije pristupila ročištu od 7. ožujka 2007. godine, Općinski sud u Gospiću donio je odluku kojom je utvrdio kako se temeljem Zakona o parničnom postupku podnositeljčina tužba smatra povučenom.

10. Dana 2. travnja 2007. godine podnositeljica je podnijela zahtjev za povrat u prijašnje stanje, no prvostupanjski sud odbio je njen zahtjev 3. ožujka 2008. godine.

11. Povodom podnositeljčine žalbe od 27. svibnja 2008. godine Županijski sud u Gospiću preinačio je prvostupanjsku odluku i prihvatio podnositeljčin zahtjev za povrat u prijašnje stanje.

12. Općinski sud u Gospiću u ponovljenom je postupku održao pet ročišta. Na ročištu održanom 15. prosinca 2010. godine sud je objavio izreku presude. Utvrdio je da je otkaz dan podnositeljici nezakonit, prihvatio njen zahtjev za isplatu zaostataka plaća i odbio njen zahtjev za naknadu štete.

13. Na zahtjev suca kojem je njen predmet bio dodijeljen, predsjednik Općinskog suda u Gospiću odobrio je 10. veljače 2011. godine dodatni rok od trideset dana za pismenu izradu presude i dostavu strankama.

14. Prema Vladi, presuda je bila pismeno izrađena 28. ožujka 2011. godine te nakon toga otpravljena strankama 30. ožujka 2011. godine. Dostavljena je podnositeljčinu punomoćniku 1. travnja 2011. godine.

15. Povodom podnositeljčine žalbe Županijski sud u Karlovcu preinačio je 13. listopada 2011. godine prvostupanjsku presudu prihvativši podnositeljčin zahtjev za naknadu štete.

B. Postupak povodom podnositeljčina zahtjeva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku

16. Podnositeljica je u međuvremenu 9. prosinca 2009. godine podnijela zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku Županijskom sudu u Gospiću.

17. Dana 12. veljače 2010. godine Županijski sud u Gospiću utvrdio je povredu podnositeljčina prava na suđenje u razumnom roku, dosudio joj 14.000 HRK¹ na ime naknade i naložio Općinskom sudu u Gospiću da donese odluku u njenu predmetu u roku od jedanaest mjeseci od dostave njegove odluke. Odluka Županijskog suda dostavljena je Općinskom sudu u Gospiću istoga dana, tj. 12. veljače 2010. godine.

¹ Oko 1.907 eura (EUR)

18. Podnositeljica se žalila tvrdeći da je naknada koja joj je bila dosuđena preniska. Dana 31. kolovoza 2010. godine Vrhovni sud odbio je njenu žalbu i potvrdio odluku Županijskog suda u Gospiću.

II. MJERODAVNO DOMAĆE PRAVO

19. Mjerodavne odredbe Zakona o sudovima („Narodne novine“, br. 150/05, 16/07 i 113/08), koje se primjenjuju na zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, kao pravno sredstvo za duljinu sudskog postupka u Hrvatskoj, navedene su u predmetu *Praunsperger protiv Hrvatske*, br. 16553/08, stavak 21., 22. travnja 2010. godine.

PRAVO

I. NAVODNA POVREDA ČLANKA 6. STAVKA 1. KONVENCIJE

20. Podnositeljica prigovara da je duljina postupka bila nespojiva sa zahtjevom „razumnog roka“ navedenim u članku 6. stavku 1. Konvencije koji glasi kako slijedi:

„Radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi...svatko ima pravo da sud pravično... ispita njegov slučaj....“

21. Vlada pobija tu tvrdnju.

22. Razdoblje koje treba uzeti u obzir započelo je 6. studenog 1997. godine, na dan nakon što je Konvencija stupila na snagu u odnosu na Hrvatsku, a završilo 9. studenog 2011. godine, kad je presuda Općinskog suda u Gospiću od 13. listopada 2011. godine dostavljena podnositeljičinu punomoćniku. Tako je trajao oko četrnaest godina pred dvije razine nadležnosti.

A. Dopuštenost

1. Podnositeljičin položaj žrtve

23. Vlada tvrdi da je Županijski sud u Gospiću prihvatio podnositeljičin zahtjev, utvrdio povredu njena prava na suđenje u razumnom roku te joj dosudio odgovarajuću naknadu. Povreda kojoj se prigovara tako je ispravljena pred domaćim vlastima te je podnositeljica time izgubila svoj položaj žrtve.

24. Sud prvo primjećuje kako je u trenutku kad je Županijski sud u Gospiću donio svoju odluku o podnositeljičinu zahtjevu postupak bio u tijeku dvanaest godina i tri mjeseca na jednoj razini nadležnosti. Nadalje primjećuje da je Županijski sud podnositeljici dosudio iznos koji odgovara

iznosu od oko 1.907 eura (EUR). Naknada koju je dosudio taj sud ne odgovara onome što bi vjerojatno dosudio Sud temeljem članka 41. Konvencije za to isto razdoblje.

25. Županijski sud u Gospiću u toj istoj odluci naložio je Općinskom sudu u Gospiću da donese odluku u podnositeljčinu predmetu u roku od jedanaest mjeseci od dostave svoje odluke. S obzirom na to da je odluka Županijskog suda dostavljena Općinskom sudu 12. veljače 2010. godine (vidi stavak 17. ove presude), rok o kojemu je riječ istekao je 12. siječnja 2011. godine. Budući da je Općinski sud objavio izreku prvostupanjske presude na ročištu od 15. prosinca 2010. godine moglo bi izgledati da je, barem formalno, postupio u roku koji mu je bio ostavljen. Međutim, Sud bilježi da je presuda zapravo pismeno izrađena tek 28. ožujka 2011. godine, nakon čega je 30. ožujka 2011. godine otpravljena strankama (vidi stavak 14. ove presude). Slijedi da je Općinski sud u Gospiću zapravo za dva i pol mjeseca prekoračio rok koji je postavio Županijski sud u Gospiću. Nadalje, dodatni rok od trideset dana koji je odobrio predsjednik Općinskog suda u Gospiću za pismenu izradu i otpравak presude (vidi stavak 13. ove presude) također je prekoračen za više od mjesec i pol.

26. U takvim okolnostima i s obzirom na to da je prvostupanjska presuda dostavljena podnositeljici 1. travnja 2011. godine, mora se zaključiti da nije bio poštovan rok koji je odredio Županijski sud u Gospiću. Sud bilježi kako je svrha domaćeg pravnog sredstva koji je podnositeljica iskoristila, *inter alia*, ubrzanje postupka kojemu se prigovara. Samom objavom izreke presude, bez dostave njena pisanog otpравka podnositeljici u roku koji je odredio Županijski sud u Gospiću, prvostupanjski sud nije održao nužan tempo postupka. Posljedično tome, iako je podnositeljica mogla znati kakav je ishod postupka, ona nije mogla niti pripremiti žalbu niti ovršiti presudu.

27. Imajući osobito na umu činjenicu da Općinski sud u Gospiću nije poštovao nalog Županijskog suda za donošenje odluke u roku od jedanaest mjeseci, dosuđena naknada ne može se smatrati odgovarajućom u okolnostima ovog predmeta (vidi načela ustanovljena u sudskoj praksi Suda u predmetima *Cocchiarella protiv Italije* [VV], br. 64886/01, stavci 65.-107., ECHR 2006-V ili *Scordino protiv Italije* (br. 1.) [VV], br. 36813/97, stavci 178.-213., ECHR 2006-V). Stoga, u odnosu na razdoblje pokriveno nalazom Županijskog suda podnositeljica nije izgubila svoj položaj žrtve u smislu članka 34. Konvencije. Slijedi da prigovor Vlade koji se odnosi na podnositeljčin položaj žrtve treba odbiti.

2. Je li podnositeljica pretrpjela značajnu štetu

28. Vlada također tvrdi da je ovaj prigovor nedopušten jer podnositeljica nije pretrpjela značajnu štetu u smislu članka 35., stavka 3. (b) Konvencije.

29. Sud smatra kako je činjenica da je domaćim sudovima trebalo četrnaest godina da donesu konačnu presudu u navedenom građanskom

postupku, tijekom kojeg razdoblja podnositeljica nije mogla dobiti naknadu za svoj nepropisan otkaz kao ni pripadajuće zaostatke plaće, morala imati negativan učinak na njenu osobnu situaciju. Stoga se ne može reći da nije pretrpjela značajnu štetu kao rezultat navodne povrede članka 6., stavka 1. Konvencije. Prema tome Vladin prigovor koji se odnosi na navodno nepostojanje značajne štete treba odbiti.

3. *Iscrpljenje domaćih pravnih sredstava*

30. Naposljetku, Vlada poziva Sud da utvrdi kako je zahtjev nedopušten zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava. Tvrde da se podnositeljica trebala žaliti protiv odluke Vrhovnog suda izvanraspravnom vijeću istoga suda.

31. Glede Vladine tvrdnje da je podnositeljica trebala uložiti žalbu protiv odluke Vrhovnog suda, Sud upućuje na svoj gornji nalaz da podnositeljica još uvijek može tvrditi da je žrtva povrede prava na suđenje u razumnom roku prije svega zbog neopravdanog odugovlačenja u donošenju odluke Općinskog suda u Gospiću (vidi stavke 25.-27. ove presude). U takvim okolnostima Sud ne vidi, a Vlada nije objasnila, kako bi podnošenje žalbe ispravilo tu pogrešku.

32. Slijedi da prigovor Vlade o neiscrpljivanju domaćih pravnih sredstava u ovome predmetu treba odbiti.

4. *Zaključak*

33. Sud primjećuje da ovaj prigovor nije očito neosnovan u smislu članka 35. stavka 3. Konvencije. Uz to primjećuje, s obzirom na prethodno navedeno, i da on nije nedopušten ni po kojoj drugoj osnovi, stoga treba utvrditi da je dopušten.

B. Osnovanost

34. Sud ponavlja kako se razumnost duljine postupka mora ocijeniti u svjetlu okolnosti predmeta i pozivom na slijedeće kriterije: složenost predmeta, ponašanje podnositelja i mjerodavnih vlasti kao i važnost onoga što se za podnositelja dovodi u pitanje u sporu (vidi, između mnogo drugih pravnih izvora, predmet *Frydlender protiv Francuske* [VV], br. 30979/96, stavak 43., ECHR 2000-VII).

35. Sud je često utvrdio povrede članka 6., stavka 1. Konvencije u predmetima u kojima su se otvarala pitanja slična pitanjima u ovome predmetu (vidi prethodno citirani predmet *Frydlender*).

36. Pregledavši sve materijale koji su mu dostavljeni, Sud smatra da Vlada nije iznijela ni jednu činjenicu ili tvrdnju koja bi ga mogla uvjeriti da dođe do drugačijeg zaključka u ovome predmetu. S obzirom na svoju

sudsku praksu u ovoj temi, Sud smatra da je duljina postupka u ovome predmetu bila prekomjerna i da nije ispunila zahtjev „razumnoga roka“.

Stoga je došlo do povrede članka 6. stavka 1. Konvencije.

II. NAVODNA POVREDA ČLANKA 13. KONVENCIJE

37. Podnositeljica prigovara na temelju članka 13. Konvencije, uzetog s člankom 6. stavkom 1., da Općinski sud u Gospiću nije postupio prema nalogu Županijskog suda u Gospiću za donošenje presude u naznačenom roku. Članak 13. glasi kako slijedi:

„Svatko čija su prava i slobode koje su priznate u ovoj Konvenciji povrijeđene ima pravo na djelotvorna pravna sredstva pred domaćim državnim tijelom, čak i u slučaju kad su povredu počinile osobe koje su djelovale u službenom svojstvu.“

A. Dopuštenost

38. Sud primjećuje da ovaj zahtjev nije očito neosnovan u smislu članka 35. stavka 3. Konvencije. Nadalje primjećuje i da nije nedopušten ni po kojoj drugoj osnovi. Stoga treba utvrditi da je dopušten.

B. Osnovanost

39. Sud ponavlja (vidi stavak 19. ove odluke) da je Općinski sud u Gospiću prekoračio rok koji mu je ostavio Županijski sud u Gospiću za donošenje odluke u podnositeljičinu predmetu za dva i pol mjeseca.

40. Sud je već utvrdio povrede članka 13. Konvencije u sličnim predmetima (vidi, na primjer, predmete *Kaić i ostali protiv Hrvatske*, br. 22014/04, 17. srpnja 2008.; *Medić protiv Hrvatske*, br. 49916/07, 26. ožujka 2009. i *Lonza protiv Hrvatske* br. 14062/07, 1. travnja 2010.). Pregledavši sve materijale koji su mu dostavljeni, Sud smatra da Vlada nije iznijela ni jednu činjenicu ili tvrdnju koja bi ga mogla uvjeriti da dođe do drugačijeg zaključka u ovome predmetu.

Stoga je došlo do povrede članka 13. u ovome predmetu.

III PRIMJENA ČLANKA 41. KONVENCIJE

41. Podnositeljica nije podnijela zahtjev za pravičnu naknadu, stoga Sud smatra da nije pozvan dosuditi joj bilo koji iznos s te osnove.

IZ TIH RAZLOGA, SUD JEDNOGLASNO

1. *Utvrđuje* da je zahtjev dopušten;

2. *Presuđuje* da je došlo do povrede članka 6. stavka 1. Konvencije;
3. *Presuđuje* da je došlo do povrede članka 13. Konvencije.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 2. svibnja 2013. godine, u skladu s pravilom 77. stavcima 2. i 3. Poslovnika Suda.

André Wampach
zamjenik tajnika

Elisabeth Steiner
predsjednica